

ред яких
ображен-
магічну
іалогічні
приклад,
ротизло-
; тобто у
вбити її,
отім той
годувати
яв, як го-

юширює-
й в тому,
дь - якій
ім погля-
в природі
ік Акаде-
в дві тка-
камерах,
и на одну
сулейми,
проміню-
ла на це,
іало й ін-
язку двох
иживання
ю відбува-
і якого во-
вця дерево
нижується.
і дерево, з
я відстаня-
унках між
ими, зокре-

их об'єктів
антової ме-
за виходять
інша зміна
ів викликає
зма Дж. Б.
ю відбуває-
зберігають
я. При цьо-
єво, незале-

й тоді, коли
нути на лю-
жали. Так в
, змінюючи
сток, викли-
зму [10].
ідтверджено
. Д. Фрезер,
юбонами ди-

кунів. Але, виявляється, що зроблені на чуттєвому рівні відкриття древніх людей є напродуч точними. Все це дає підстави краще вивчити той рівень тра-

диційних знань, на якому відбуваються магичні феномени.

ЛІТЕРАТУРА

- 1.Тиводар М. П. Етнологія. - Ужгород, 1998. -С. 559.
- 2.Чорі Ю. С. Прикмети і повір'я отчого подвір'я. - Ужгород, 1994. - С. 506 - 507.
- 3.Кастанеда К. Путешествие в Икстлан. -М., 1991. - С. 87-89.
- 4.Горбовский А. А. Тайная власть, незримая сила. - М., 1991.-С. 124.
- 5.Фрезер Д.Д. Золотая ветвь : Исследование магии и религии. -М., 1984. - С. 53.
- 6.Там же. - С. 19.
- 7.Чорі Ю.С. Названа праця. - С. 522.
- 8.Там же.-С. 521.
- 9.Там же. - С. 522.
- 10.Горбовський А.А. Названа праця. - С. 136- 137.

SUMMARY

The phenomenon of magic: the synthesis of humanitarian, precise and natural sciences

Yu. Getsko

The author of this article tries to enlighten different opinions about the problem of magic. The synthesis of seemingly contrary sciences (physics and ethnology) shows the reality of existence of many magical phenomena. The thesis of J.G.Frazer about magic as "wrong system of nature laws" turns to be obsolete. It occurs, that the ancient men discoveries, made on the sensitive level are very exact, what is proved by the recent devices.

ГЕОПОЛІТИКА І БЕЗПЕКА: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ

Доріу М.К.

Однією з важливіших характеристик держави на сучасному етапі є ефективне забезпечення безпеки. Безперечно реалізація цього процесу не можлива без належного урахування її геополітичних пріоритетів у сучасному світі.

Саме цій проблемі присвячена дана розвідка автор якої намагався проаналізувати вплив геополітичної орієнтації України в контексті забезпечення безпеки, що на сучасному етапі набуло пріоритетного значення.

Слід також мабуть здійснити спробу більш чіткого визначення термінів "геополітика" та особливо "безпека" в їх теоретичному аспекті.

Мабуть нема сенсу прагнути дати чітке визначення такому багатоплановому терміну, як "безпека". В якості початкової точки мабуть можна використати визначення Платона, який вважав, що стану безпеки відповідає "відвернення шкоди". Позаяк в міжнародних відносинах безпека пов'язана з категорією "інтересів", про неї починають говорити кожного разу коли виникає загроза останнім [1].

В цьому аспекті в сучасному світі держави, як і колись, залишаються головними діючими особами на світовій арені.

Ось чому, всіляка діяльність суспільства направлена зовні, в тому числі і пов'язана з забезпеченням його безпеки, має державний характер. Якщо суспільство делегує державі право захищати зовні, як

свої приватні інтереси так і суспільні цілі, то це завдання повинно включати в себе і захист суспільства у випадку зовнішньої загрози.

Така ситуація невілжує до певної міри межі між інтересами національної безпеки і державної і призводить до взаємозалежності цих двох понять. В своєму абстрактному значенні держава повинна забезпечити власне існування серед подібних до себе політичних утворень, об'єднаних загальною системою міжнародних відносин. Ця функція держави пов'язана з захистом її суверенітету, спрямована зовні і реалізується в процесі конфліктів і співробітництва з іншими країнами, які здійснюють аналогічні функції. Безпека країни в даному випадку відповідає національним інтересам, так як суспільство, об'єднано в державу, за її допомоги захищає своє право залишатися суб'єктом міжнародних відносин, тобто бути рівним серед подібних до себе. Діяльність країни в цьому напрямку буде означати проведення політики національної безпеки.

З іншого боку: "Національна безпека держави" - це такий стан та рівень розвитку усіх сфер економічної системи суспільства (власного виробництва, грошово-фінансової системи, соціальної сфери та економічної), за яких держава спроможна залучити свої ресурси та свій інтелектуальний потенціал на досягнення економічної, науково-технічної, технологічної і духовної могутності, забезпечити злагоду в

суспільстві, достатній рівень економічної та політичної незалежності, спираючись на власні сили, на стратегію технологічного лідерства або принаймі технологічної незалежності, патріотизм своїх громадян, незалежність у мисленні і прийнятті рішень лідерами держави, що дає змогу досягти політичної, економічної, військово-стратегічної і соціальної мети заради створення умов для гідного життя широким верствам населення, їх матеріального добробуту і моральної єдності, розвитку єдності народу України [2].

Акцентуючи увагу на питанні визначення суті геополітичної концепції слід зазначити, що останнім часом серед сучасних дослідників помітний відхід від "класичного" визначення суті геополітики - як контролю за простором до інших форм.

Мабуть саме тому досить цікавою може бути запропоноване найбільш сучасне і відповідати потребам сьогодення визначення В. Булгакова. За ним "геополітика" - це дослідження просторової логіки міжнародних відносин та зовнішньої політики в контексті забезпечення національної безпеки.

Цікавими є тези Булгакова про те що: По-перше,

проблемою для України є складність формування власних концепцій і теоретичних положень геополітичних ідей, в основі яких лежить застаріла формула М. Хвильового "Геть від Москви" [3]. По-друге, сутністю сучасної геополітичної формули є баланс сил у світовій геополітиці.

З іншого боку він базується на "цивілізаційній теорії" А. Тойнбі доводить, що сучасна геополітична ситуація в багатьому залежить від конфліктів цивілізацій в основі яких є боротьба культур, і це є тим головним фактором, що визначає сучасну геополітичну ситуацію в світі. Конфлікт цивілізацій усунув на 2-ий план колишній імператив геополітики "боротьбу за простір".

Отже, геополітична орієнтація України і формування безпеки залежить від того, що вона належить до слов'янсько-православної цивілізації. Дилемою є те, що Україна знаходиться на стику Слов'янсько-православної і Західної цивілізацій. Цей факт істотно обумовив визначення геополітичної мети інтеграції, що впливає на специфіку геостратегічної інтеграції і формування безпеки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гышецкий. Проблема безопасности в международных отношениях. // МЭ и МО.- 1990.- № 7. С. 3.
2. Павловський. Засади національної безпеки України на перехідному етапі. // Голос України.-1997.- 3 квітня.
3. Булгаков. Геополітична реальність - виклик часу. // Віче.-1997.-№12.

Summary

Geopolitics and security: theoretical aspects

M. Doriy

The author of this article explains the main points of conceptions of "geopolitics" and "security" in their theoretical plan. The author points on reevaluation of these concepts in context of modern international relations. It points on difficulty of forming of conceptions and theoretical theses of geopolitical ideas for contemporary Ukraine.

ДИНАМІКА СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ В РОЗУМІННІ КАРЛА КАУТСЬКОГО

Мазур І.Л.

Століття тому, в лютому 1898 року в "Neue Zeit" була надрукована стаття Е.Бернштейна "Теорія перевороту і колоніальна політика". Ця стаття стала історичною. Вона поклала початок великій суперечці двох таборів, суперечці, яка переросла з ідейної боротьби в боротьбу по різні боки барикади. Це протистояння поширилося на весь індустріальний світ, на всі країни з робітничим рухом. Але найбільш чіткі, класичні форми воно набуло в Німеччині, соціал-демократична партія якої була в той період флагманом європейського робітничого руху. Тут протистояння двох таборів проходило особливо гостро і драматично; кожна його стадія, починаючи із журнальної полеміки і закінчуючи відверто ворожими діями,

мала і теоретичне відображення. У вир полеміки кожна із сторін кинула свої найкращі інтелектуальні сили. У центрі цих подій опинився і Карл Каутський.

Карл Каутський (1854-1938) - один із лідерів німецької соціал-демократичної партії та II Інтернаціоналу - пройшов складний та суперечливий шлях розвитку. Активна участь у полеміці проти Е.Бернштейна принесла йому славу теоретика номер один у соціал-демократичному світі. "Червоний папа", "великий інквізитор ортодоксального марксизму" і "найбільший авторитет" - з одного боку, з іншого - "ренегат", "ревізіоніст", "ідеолог центризму". І перші, і наступні характеристики К.Каутського ми